

♦ יום ראשון י' סיון ♦

א ומליל יי עם משה למימר:

ח (א) וידבר יהוה אל-משה לאמר:

ב מלל עם אהרן ותימר לה באדלקותך ית
בוציננא לקבל אפי מנרתא יהוה מנהרין
שבועא בוציננא:

(ב) דבר אל-אהרן ואמרת אליו בהעלתך את-הנרות
אל-מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות:

ישי"א < בהעלתך • למה נסמכה פרשת המנורה לפרשת הנשיאים? לפי שכשראה אהרן חנכת הנשיאים, חלשה אז דעתו, כשלא היה עמם בתנכה לא הוא ולא שבטו. אמר לו הקדוש ברוך הוא: תיף, שלף גדולה משלהם, שאתה מדליק ומיטיב את הנרות. בהעלתך • על שם שהלהב עולה, כתוב בהדלקתן לשון "עליה", שצריך להדליק עד שתהא שלהבת עולה מאליה. ועוד דרשו רבותינו: מכאן, שמעלה היתה לפני המנורה, שעליה הפכה עומד ומיטיב. אל-מול פני המנורה • אל מול גר האמצעי שאינו בקנים אלא בגוף של מנורה. יאירו שבעת הנרות • ששה שעל ששת הקנים. שלשת המזרחיים פונים למול האמצעי הפתילות שבהן, וכן שלשה המערביים ראשי הפתילות למול האמצעי, ולמה? כדי שלא יאמרו: לאורה הוא צריך.

- נקודות משיחות קודש - (לקוטי שיחות יח עמ' 94)

שאתה מדליק ומטיב את הנרות (רש"י ח, ב)

שאתה - אהרן עצמו הדליק את המנורה, ואלו קרבנות הנשיאים נקרבו על ידי הפהנים. מדליק ומטיב - אהרן עשה הן את ההתחלה (הטבת הנרות) והן את הגמר (הדלקתם), ואלו הנשיאים עשו את ההתחלה (הבאת קרבן) ולא את הגמר (הקרבת הקרבן). את הנרות - הדלקת הנרות היתה בפנים, ואלו קרבנות הנשיאים נקרבו על המזבח החיצון.

- נקודות משיחות קודש - (ע"פ לקו"ש ח"ב עמ' 316 ואילך - מתוך 'לקראת שבת')

"הדלקה" בשרה בור

בהעלתך את-הנרות אל-מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות: (ח, א)

כתיב "גר ה' נשמת אדם" (משלי כ, כז), שנשמת כל אחד מישראל מאירה באור ה'.

אף ישנם פאלו מבני ישראל שאור נשמתם אינו גלוי לכל, אלא טמון בעמק הלב ומקסה בכמה העלמות המסתירות על אור ה'.

זוהי עבודת אהרן כהן גדול, "להעלות" ולגלות בכל "שבעת הנרות", שהם שבעת הסוגים בנשמות ישראל (ראה לקו"ת במדבר כט, א) את "גר ה'" של נשמתם, עד ש"תהא שלהבת עולה מאליה" (שבת כא, א), שנשמתם תתלהב ותתלהט מאליה בעבודתם לקונם.

"הדלקה" זו "כשרה בור" (רמב"ם הל' ביאת המקדש פ"ט ה"ז):

אל יאמר האדם, שרק אהרן הכהן הוא המצוה ב"העלאת הנרות" והדלקת נשמות ישראל, אלא כל אחד ואחד וגם "זר" מצוה "הוי מתלמידיו של אהרן, אוהב שלום ורודף שלום, אוהב את הבריות ומקרבן לתורה" (אבות פ"א מ"א), שחובת כל אחד ואחד היא לקרב את אלו שאור נשמתם נעלם ומקסה, ולהעלות ולהדליק את ה"גר ה'", עד ש"תהא שלהבת עולה מאליה". אבן עזרא

ג ועבד בן אהרן לקבל אפי מנרתא אדלק
בוציננא כמא די פקיד יי ית משה:

(ג) ויעש בן אהרן אל-מול פני המנורה העלה
נרתיך באשר צוה יהוה את-משה:

ישי"א < ויעש בן אהרן • (ספרי) להגיד שבתו של אהרן, שלא שנה.

אבן עזרא על התורה

ב דבר אל אהרן. פי הוא חיב במצות הדלקת אל עבר פניה. והנה מלת האיר - יוצאה, כמו תאיר גרי. ואין פן, יאירו. והארץ האירה. גם בלילה. פי שם יהיה הגר דלוק ולא יכבה: פירוש והאיר